

LIBERALE VOLKSPARTIJ (HELP U ZELVE), op 26 april 1904 in Antwerpen opgericht als een zelfstandige politieke partij die propaganda maakte voor radicale democratische grondbeginselen en in het vooruitzicht van verkiezingen alle antiklerikale elementen wenste te verenigen.

De oprichting ging uit van de Liberale Werkliedenmaatschappij **Help U Zelve**, die wenste een onderscheid te maken tussen haar politiek programma, dat ze overdroeg aan de Liberale Volkspartij en de zuiver sociaal-economische aangelegenheden, die toevertrouwd bleven aan **Help U Zelve**. In de praktijk versmolten beide organisaties tot de Liberale Volkspartij **Help U Zelve**.

Het progressief Vlaamsgezind programma van de Volkspartij omvatte onder meer: algemeen stemrecht, verplicht en kosteloos lager onderwijs, volledige scheiding van Kerk en Staat, afschaffing van het lotelingsysteem in het leger en een vermindering van de dienstdtijd, hervorming van het belastingstelsel, oprichting van een ministerie van arbeid, invoering van de stemplicht, de bestuurlijke decentralisatie, de volledige gelijkstelling der beide landstalen en de herziening van de taalwetten opdat de Vlamingen evenals de Walen in hun eigen taal bestuurd, geoordeeld, onderwezen en bevolen zouden worden. De Liberale Volkspartij ijverde ook voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit. In 1906 bemachtigde ze voor haar voorman **Leo Augusteyns** een verkiesbare plaats op de liberale Kamerlijst. Onderhandelingen met de **Liberale Vlaamsche Bond** in 1909 om tot een versmelting over te gaan, liepen op niets uit. In 1913 behoorde de Volkspartij tot de oprichters van het **Liberaal Vlaams Verbond**.

De Eerste Wereldoorlog bracht een scheuring in de

Liberale Volkspartij teweeg; in oktober 1917 waren veel aanhangers van de vooruitstrevende liberale vereniging Help U Zelve met hun voorman Augusteyns tot het **activisme** toegetreden. Na de oorlog maakte een deel van de Liberale Volkspartij onder leiding van Augusteyns deel uit van de **Frontpartij**. In het interbellum organiseerde ze jaarlijks een kunstconcert ter herdenking van de **Guldensporenslag**. Ook na de Tweede Wereldoorlog bleef de Volkspartij actief, onder meer door het organiseren van jaarlijkse volksvoordrachten (tot 1970) en het ijveren voor de vestiging van een universiteit in Antwerpen. Het is onbekend hoelang de partij nog activiteiten heeft ontplooid.

LITERATUUR: A.W. Willemsen, *De Vlaamse Beweging*. I. Van 1830 tot 1914 (Twintig eeuwen Vlaanderen, IV, 1974); – J. Mertens, 'De liberaal Louis Franck als jurist en Vlaamsgezind politicus voor de eerste wereldoorlog', in L. Wils (red.), *Kopstukken van de Vlaamse Beweging*, Jan Van Rijswijck, Adolf Pauwels, Louis Franck. Biografische studies, 1978, p. 277-380.

ILLUSTRATIE(S), zie: Leo Augusteyns.

JOSÉ VERSCHAEREN